

de, at man skærper den yderligere ved at sige, at det skal benyttes.

Kl. 11:53

Formanden:

Fru Tina Petersen.

Kl. 11:53

Tina Petersen (DF):

Det er næsten et alt for stort ønske at stå her og bede ordføreren om at præcisere yderligere.

I forslaget står der også beskrevet ganske godt, at man ikke på nogen måde ønsker at gå ind og stille større krav til f.eks. forældre, der er psykisk syge eller syge generelt, men derimod gå ind med alle de hjælpemidler, man overhovedet kan, for at støtte op om de her forældre. Det er det, ordet forudsætning står for.

Der skal være en forudsætning for, at man griber ind, og den forudsætning kunne være, at, som det er set i visse kommuner, en mor – eller en far for den sags skyld – f.eks. afleverer sine børn uden tøj på, og børnene bare er blevet sat ind i en taxa iført en ble og kørt af sted og afleveret, fordi moderen ikke kunne magte at stå op om morgenen. Det er der, der skal gribes ind, det er der, der skal laves aftaler, og moderen skal selvfølgelig hjælpes. Det er, hvad der står i forslaget.

Kan vi ikke få ordføreren til bare at give sig lidt på det område og give os ret i, at der ikke på nogen måder står i det her forslag, at man vil ind og straffe?

Kl. 11:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:55

Özlem Sara Cekic (SF):

Der står, at man vil ind og straffe. Man vil tage familiernes børneydelser fra dem, og det betyder jo så, at man gerne vil gå ind og lave en strafsanktion.

I den tidligere evaluering, som jeg gerne vil læse op af igen, står der, at der er 50.000 børn, som enten selv eller via familien får hjælp og støtte, og i 12 af sagerne er der sket et stop for børnefamilieydelsen. Der er ikke noget, der tyder på, at det her lovforslag vil hjælpe, eller at det tidligere har hjulpet, og nu gør man det, at man laver det yderligere om fra »kan« til »skal«, fordi man rigtig gerne vil ramme flere forældre.

Det er også derfor, jeg synes, det er en fuldstændig falliterklæring at sige, at man ved at straffe forældrene hjælper børnene bedst. Det er der, der er uenighed, og jeg synes også godt, man må sige til de ordførere, som påpeger, at de

gerne vil hjælpe de her børn, at det simpelt hen ikke er rigtigt.

Med det her lovforslag svigter man børnene fuldstændig, fordi man ikke kigger på årsagerne, men udelukkende tror, at børn og unge opfører sig pænt, fordi man tager børnefamilieydelsen fra forældrene.

Kl. 11:56

Formanden:

Tak. Der er ikke flere, der ønsker korte bemærkninger. Tak til fru Özlem Sara Cekic. Næste ordfører er fru Vivi Kier, hvis ordførertale vi lige når.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Nu skal jeg prøve at starte og se, om jeg kan få mit blodtryk en lille smule ned, for det er jo vigtigt, at man i hvert fald forstår det, der står i lovforslaget. Så jeg vil starte med at sige, at vi Konservative er utrolig optaget af, hvordan vi får unge mennesker, børn med en uhensigtsmæssig adfærd, på ret kurs, unge mennesker, som ikke lige passer deres skole, som udviser negativ adfærd, og hvis udvikling er i fare, som er på vej ind i en gråzone.

I dag er det således, at kommunerne kan vælge at bruge et forældreplæg. Med det her lovforslag lægger vi op til, at kommunerne skal bruge det, men i relevante situationer. Det skal jo være baseret på en dialog, og skønner man, at der her sidder nogle forældre og nogle unge, hvor det her vil være relevant at bruge, så er det jo at vise omsorg; det er jo at give forældrene muligheden for at vise, hvordan de kan være gode forældre, det er at sige, at det betyder noget, at Mikkel er hjemme om aftenen og ligger i sin seng, det er, at det betyder noget, at Mette kommer op om morgenen og kommer i skole. Det betyder rigtig, rigtig meget, og forældre, der kan, skal altså påtage sig et ansvar for deres egne børn.

Så det her forslag skal ses som endnu et redskab i den værktøjskasse, der hedder den forebyggende indsats. Vi skal ikke acceptere, at der er børn, der render rundt ude på gaden, som ikke kommer i seng, som ikke passer deres skole og som ender med at stå som 18-årige og ikke kunne deltage i samfundslivet.

Så når opgaven her bliver en »skal«-opgave, så skal det ikke ses som straf eller tvang, det skal ses som den mulighed, hvor man siger, at nu har det altså lidt konsekvens at være forældre, det har også konsekvens at være barn og ung. Vi vil